

Sum, og Kjøbenhavns Befæstning, som de Herrer være saa bange for, fordi Krigsminister Rauffmann havde den i sine Motiver, var forbynden i dette Forslag, der jo ikke var Krigsminister Rauffmanns Forslag, men Benstres Forslag, og det Medlem, der den Gang var Ordfører, det afdøde Medlem fra Rolding (Verg), har udtryktelig i sin Tale taget Afstand fra Kjøbenhavns Befæstning. Alle de Motiver, de Herrer havde til at handle, som de gjorde, være saaledes spinkle og daarlige og naar de selv saa, at det var en forbandet Lov, hvorfor vilde de saa gaa den Vej?

Formanden (Høgsbro): Ja, dette Udtryk om en Lov, der er forhandlet og vedtaget af Rigsdagen og stadfæstet af Kongen, er dog stærkere, end at det kan onskes, at det bliver gentaget atter og atter. Jeg vil derfor bede det ærede Medlem om for Fremtiden at undgaa det.

J. C. Christensen: Med Fornøjelse skal jeg rette mig efter den højtærede Formand, og naar Ordet ikke var brugt upaataalt i Forhandlingen i Gaar, vilde det aldrig være faldet i min Mund. — Jeg skal saa gaa over til den 3dje Indvending, der kom fra det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds. Det ærede Medlem sagde, at Medlemmet fra Ringkjøbing havde saat, at vi skulde stemme mod dette Forslag for Klarheds Skyld, og det sagde jeg ganske rigtig. Jeg sagde, at vi skulde stemme imod det for Klarheds Skyld, haade over for Modstandere og over for Vælgerne. Men, sagde det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds, netop for Klarheds Skyld skal man stemme for det; thi stemme de Herrer nu mod dette Forslag, saa vil man forblinde Vælgerne: de ville da tro, der er flet et stærkt Skridt, og det er ganske en Fejlstagelse; det ærede Medlem for Ringkjøbing tror maaffe nok selv derpaa, thi han besidder en olympisk Naivitet, men det ærede Medlem fra Langeland (Brandes), som ikke er blind, sagde det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds, kunde umulig tro paa det. I den Udtalelse ligger jo, at jeg og mine Venner i Blindhed skulde gaa hen og stemme imod for at vildlede Vælgerne ved en saadan Fremgangsmaade. Dertil kan jeg ikke sige andet, end at det ærede Medlem selvfølgelig har Lov til at udtale noget saadant, naar det er hans Mening, men det er jo en fuldstændig fejlagtig Mening, og jeg skal nærmere komme ind paa det. Det ærede Medlem fremstil-

lede mig og mine Venner som arbejdende trofast sammen med det ærede Medlem for Præsto Amts 1ste Valgkreds (S. Scavenius) paa at frembringe Provisorier. Han sagde, at vore Stillinger passede saa hyperlig sammen som en knyttet Næve til et blaat Dje; det kunde nok være, at vi bildte os ind, at vi vare den knyttede Næve, men Forholdet var det omvendte; vi arbejdede sammen paa at frembringe Provisorier, vi arbejdede egentlig i Provisoriernes Interesse. Nu har jeg hørt Venner af det ærede Medlem — jeg kender ikke det ærede Medlem saaledes personlig, at jeg har nogen egentlig Kendskab til hans Karakter — paastaa, at det ærede Medlems Karakter var en saadan, at han helst kæmpede med blanke Bæben. Hvis det er Tilfældet, og jeg tror det gerne, saa kan jeg forstaa, at det ærede Medlem maa være en Del i Knibe ved denne Lejlighed, siden han griber til saadanne Bæben som dem, han i Gaar benyttede over for os, thi den Slags Bæben har jeg endnu ikke mødt her i denne Sal, og naar jeg en enkelt Gang har mødt dem uden for denne Sal, saa har jeg ikke en Gang gidet svare paa saadanne Angreb. Men det ærede Medlem fortsatte og sagde: Naar det lykkes ved fælles Bestræbelser disse ærede Medlemmer og det ærede Medlem for Præsto Amts 1ste Valgkreds at naa frem til Provisorier og naa frem til, at ogsaa denne Sag blev løst ad provisorisk Vej ved, at en Del af den gik over paa Finansloven, saa vilde det ærede Medlem opgive Vvret. Jeg ved ikke, hvad det ærede Medlems Mening fuldt ud var med den Udtalelse, om han saa maaffe vil rejse hørt eller stifte Politik eller hvad han vil, men det forstaaer jeg, at naar det ærede Medlem staa saaledes, med saa lidt Tro paa den Sag og paa den Politik, som han nu har ført i et Par Samlinger, at alene det, at Provisoriet gør et Skridt mere, end det har gjort før, er nok til at saa ham til at opgive Vvret, saa maa det ærede Medlem være meget til at hnte og beklage; saa maa han sikkert have mange baade mørke og tvivlende Timer i sit Liv, det kan jeg forstaa. Det kan jo dog ikke, mener jeg, være afgørende i den Kamp, vi staa i, om Provisoriet udbiller sig og sætter en Knop mere, end det hidtil har sat. Det afgørende maa være, om vi have Tro paa, at vi her i dette Land ere i Stand til at holde længere ud end de Magthavere, der nu sidde ved Roret. Den højtærede Indenrigsminister har for kort siden holdt en Tale her i Kjøbenhavn, hvori han priste det som en Politikers hyperste Dyd at have Taalmodighed, og sagde, at